

wachten staat?" vroeg de keizer weer.

Een schouderophalen was het eenige antwoord.

Weer gleed de arendsblik van den veldheer over het onbewogen gelaat van den spion.

„Ze zijn dapper, die Spaansche ellendelingen," mompelde hij half in zichzelf. „Ik geloof dat je de zon niet meer zult zien opgaan, spion."

Napoleon ging voort den spion onderzoekend aan te zien, zoo mogelijk nog nauwkeuriger dan te voren.

„Je lijkt sprekend op iemand, dien ik jaren geleden ontmoette," zegt de keizer eindelijk. „Mischien hebben we elkander in andere omstandigheden ontmoet. Je naam?"

„Valons!"

„Bekende naam! Antwoord op mijn vragen. Wie was je vader?"

„Korporaal Valons, nu dood!"

„Was hij vroeger te Nantes?" — „Ja!" — „Het was gedurende de fransche revolutie in 1793 dat een jong luitenant bevel voerde over de kanonnen te Nantes. Luister je spion?"

„Ja, Sire!"

„Hij was ziek door de koorts en werd verpleegd door een korporaal die jouw naam droeg. Hij was zoo dankbaar voor de diensten van dezen korporaal, dat hij hem beloofde om peet te worden van zijn eerste kind. Heb je ooit korporaal Valons over den luitenant hooren spreken?" De spion beefde.

„Antwoord," beval Napoleon streng. — „Sire, ik heb mijn vader hooren spreken van een jong luitenant, dien hij verpleegd had, en die gezegd had, dat hij eenmaal zou regeeren over een machtig Keizerrijk."

„Zoo, heb je? Heeft korporaal Valons den jongen luitenant uit het gezicht verloren?" — „Ja, Sire!"

„Hield de luitenant zijn belofte?"

„Ja Sire! Mijn vader trouwde spoedig met een Spaansche en de luitenant was peet van zijn enig kind."

„Ahl Zoo, dat dacht ik wel. De luitenant heeft nimmer zijn woord gebroken, hoewel hij," klonk het grimmig, „vele hoofden brak." De soldaat was plotseling zeer bleek geworden. Hij staarde naar den spion, en dan weer naar Napoleon in sprakeloos schrik.

„Spion, weet je wat die jonge luitenant nu is?" vroeg Napoleon, en zijn stem klonk eenigszins bewogen.

Geen antwoord, slechts een ontkennend hoofdschudden.

Napoleon stond op.

„Hij is keizer van Frankrijk!"

„Sire! Sire!" kreet de jonge spion, alles rondom zich vergetende en zich voor den keizer op de knieën werpende.

„Stilte!" riep Napoleon met schorre stem. „Het is de plicht van den keizer, jou, zijn peetekind, vóór zonsondergang te doen fusileeren. Dat is het noodlot van den oorlog."

Napoleon naderde den spion, die nog steeds geknielt voor hem lag. Met een snelle beweging rukte hij de pruik van het hoofd van den spion en opeens vielen de prachtige lange zwarte vlechten van een vrouw over het nu betraande gelaat van Marie Valons, de peetdochter van den machtigen keizer.

Ahl Thans vertoonde zich de zwakke vrouw. Een vloed van tranen stroomde langs haar gelaat en wie zal zeggen wat de



OPENLUCHTOEFENINGEN TE HAARLEM.

De Minister van Oorlog heeft een bezoek gebracht aan de Rijkskweekschool voor Onderwijzers te Haarlem, teneinde de openluchtoefeningen bij te wonen. Wij geven hierboven een foto van de deelnemers aan de oefeningen.

ging Napoleon voort. „Liefde en krijg zijn nauwer verbonden dan we denken... hè?"

„Dat schijnt ongelukkigerwijs zoo, Sire," antwoordde de oude soldaat.

„Hoe kwam je er toe, mademoiselle, om spion te worden?" — „Sire, ik bood mijn vaderland mijn diensten aan en werd na mijn gewonde landgenooten verpleegd te hebben voor deze zending gekozen, omdat ik Fransch spreek als een Franschman..."

„Fardon, mademoiselle, u spreekt Fransch als een vrouw," viel Napoleon vroolijk in, toen werd hij weer ernstig.

„Maarschalk Ney, Emille, mademoiselle, over wat nu gebeurt moet het diepste stilzwijgen bewaard worden. Hoort u, mademoiselle, ik eisch op uw woord van eer dat u over wat nu gebeurt nimmer een woord zult reppen." — „Sire, ik geef u mijn woord!" — „Dat is voldoende. Zet deze pruik weer op."

Ze deed aldus. „Neem mijn steek!" Hij overhandigde haar dien en ze zette hem op het hoofd. De keizer nam een van zijn uniformjassen, gedecoreerd met de zilveren ster, bij ieder kind in Frankrijk welbekend. Hij hielp haar om ze aan te trekken.

„Zoo! Steek je hand tusschen de borst, je hoofd een weinig gebogen. Mooi! Je ziet, Ney," merkte de keizer glimlachend op, „ik ben een beetje aan het complotteeren. Mademoiselle is een prachtige Napoleon." Ney bromde wat.

„Mademoiselle," begon de keizer weer. „Belooft me nimmer weer voor spion te spelen. Dat gelukt u toch niet, je zoudt binnen weinige oogenblikken gedood zijn. Ik heb een ander plan. Slim als je bent, zul je aldus zonder gevaar de voorposten kunnen passeeren. Het is bijna donker. Binnen enkele uren kun je weer bij je landgenooten zijn. Goede reis. Marsch!"

„Ma foi, Ney," merkte Napoleon op, „ze zou een flink soldaat geweest zijn. Emille," vervolgde hij tot den soldaat, „je zult een dapper meisje trouwen. Je kunt gaan!"

Alleen gebleven luisterden Napoleon en Ney ademloos naar een schot of naar het geroep van een schildwacht, doch het bleef stil. Tien minuten gingen zoo voorbij.

„Ze heeft nu de linie gepasseerd," mompelde Napoleon. „Ik ga mijn dépêche afmaken."



POLITIEHONDEN.

De afdeling Utrecht van de Kon. Nederl. Politiehonden-Vereeniging heeft de vorige week te Maarssen een keuring van politiehonden gehouden, ter uitreiking van het certificaat. Op bovenstaande foto ziet men „Vilou van Rosa", (eigenaar T. Swart, gemeente-veldwachter te Soest) over een heg springen.

DE UITSLAG VAN ONZEN FOTOGRAFIE-WEDSTRIJD „NATUUROPNAMEN".

Zóó groot hadden wij ons, bij het uitschrijven van dezen wedstrijd, het aantal deelnemers niet voorgesteld.

En niet alleen de deelname, doch de jury kreeg van enkele inzenders geheele series ter beoordeeling.

Al is dan ook de taak van de jury een heel moeilijke geweest, toch brengen wij, ook namens haar, dank aan alle inzenders en met genoegen hebben wij wederom kunnen constateeren dat de liefhebberij voor fotografeeren steeds grooter wordt, en het gehalte der inzendingen steeds beter.

* * *

Zooals wij reeds in ons vorig nummer mededeelden is de 1e prijs toegekend aan den heer W. LINDELAUF te Heerlen.



2e prijzen werden behaald door:

Em. Borrenbergen te Borgerhout (Antw.), waarvan hiernaast de foto:

't IS LENTE.

J. R. van Nijendaal te Wijk bij Duurstede.

* * *

3e prijzen werden toegekend aan:

J. Mast, te Gent;

P. v. Tol, te 's-Gravenhage.

* * *

4e prijzen vielen ten deel aan:

D. Binnekamp, te Leiden;

F. F. P. Bins, te Amsterdam;

Mevrouw v. d. Brugge, te Oosterhout (N.-Br.);

P. Veldman, te Tilburg;

W. Vrijman, te Rotterdam.